

عنوان مقاله:

ارزیابی ریسک واحد پلی کربنات پتروشیمی خوزستان با استفاده از روش های PHA و EFMEA

محل انتشار:

یازدهمین همایش ملی ارزیابی اثرات محیط زیستی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سحر رضایان
سید علی جوزی
سیده اولیا هاشمی
سجاد امیری

خلاصه مقاله:

صنعت پتروشیمی از دیدگاه عموم نقش عمده ای در آلودگی های زیست محیطی دارد. ارزیابی ریسک فرایند تخمین میزان ریسک و تصمیم گیری در خصوص قابل پذیرش بودن آن می باشد این تحقیق با هدف حذف، کاهش، کنترل ریسکهای محیط زیستی موجود در واحد پلی کربنات پتروشیمی خوزستان به انجام رسید. پژوهش مذکور از نوع کاربردی بوده که پس از بررسی فعالیت و فرآیند واحد مربوطه، خطرات و عوامل بلقوه آسیب رسان شناسایی شد. سپس این عوامل با توجه به شدت اثر، احتمال وقوع و گستره آلودگی بر محیط زیست، ارزیابی و طبقه بندی گردیدند. در فرآیند ارزیابی ریسک از روش تجزیه و تحلیل نقاط شکست و آثار زیست محیطی (EFMEA) بهره گیری شد و RPN مربوط به هر یک از جنبه های محیط زیستی محاسبه و طبقه بندی شد. نتایج نشان داد آن دسته از جنبه های محیط زیستی که عدد اولویت آنها بالاتر از 125 است دارای سطح بالای ریسک هستند، بالاترین جنبه ریسک در این واحد مربوط به آزاد شدن بخارات متیلن کلراید بعلت هدایت off gas به سمت فلر در تاور می باشد که منجر به آلودگی هوا گردید. نتایج ارزیابی ثانویه ی جنبه های محیط زیستی و اختلاف RPN محاسبه شده و سطوح ریسک بدست آمده برای فعالیت ها در این پتروشیمی نشان داد که بکارگیری روش های نوین در شناسایی و ارزیابی ریسک و اعمال پارهای از اقدامات اصلاحی و کنترلی می تواند تا حدود قابل ملاحظه ای از شدت بروز ریسک ها و به تبع آن از زیانهای وارد بر محیط زیست بکاهد. از جمله این اقدامات می توان به کنترل visual توسط بهره بردار، کنترل PM توسط بهره بردار، نظارت بر نصب صحیح SPOOL، استفاده از شیشه سایت گلاس استاندارد، چک از طریق نمونه آزمایشگاهی و مقایسه درصد با وضعیت نشانگر و غیره اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی ریسک، عدد اولویت ریسک، محیط زیست، EFMEA، واحد پلی کربنات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/334061>

